

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. kovo 17 d.*

Byloje C-221/09

dėl *Prim'Awla tal-Qorti Ċivili* (Malta) 2009 m. birželio 4 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2009 m. birželio 17 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

AJD Tuna Ltd

prieš

Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd,

Avukat Generali,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.N. Cunha Rodrigues, teisėjai A. Arabadjiev, A. Rosas, A. Ó Caoimh ir P. Lindh (pranešėja),

* Proceso kalba: maltiečių.

generalinė advokatė V. Trstenjak,
posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. gegužės 20 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *AJD Tuna Ltd*, atstovaujamos *avukati* J. Refalo ir R. Mastroianni,
- Maltos vyriausybės, atstovaujamos S. Camilleri, padedamo *avukat* A. Buhagiar,
- Graikijos vyriausybės, atstovaujamos I. Chalkias ir S. Papaïoannou,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* F. Arena,
- Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos M. Sims, G. Kimberley ir A. Westerhof Löfflerova bei M. Sammut,
- Europos Komisijos, atstovaujamos K. Banks bei E. Depasquale ir D. Nardi,

susipažinęs su 2010 m. rugsėjo 7 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2008 m. birželio 12 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 530/2008, kuriuo nustatomos nepaprastosios priemonės Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Viduržemio jūroje paprastuosius tunus gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams (OL L 155, p. 9, toliau – reglamentas), galiojimu bei aiškinimu ir su 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką (OL L 358, p. 59; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 4 sk., 5 t., p. 460, toliau – Pagrindinis reglamentas) 7 straipsnio 2 dalies galiojimu.
- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant ginčą tarp bendrovės *AJD Tuna Ltd* (toliau – *AJD Tuna*) ir *Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd* (Žemės ūkio ir žuvininkystės direktorius) bei *Avukat Generali* dėl sprendimo, kuriuo minėtas direktorius uždraudė bendrovei *AJD Tuna* pirkti ar importuoti paprastuosius tunus į Maltą norint juos auginti ir tukinti, nes tuo sprendimu buvo siekiama įgyvendinti reglamentą.

Teisinis pagrindas

Pagrindinis reglamentas

- 3 Pagrindiniu reglamentu įgyvendinama Bendroji žuvininkystės politika, kiek tai susiję su žuvų išteklių apsauga, valdymu ir naudojimu.

- 4 Šio reglamento 2 straipsnyje „Tikslai“ nustatyta:

„1. Bendroji žuvininkystės politika turi garantuoti, kad gyvieji vandens ištekliai būtų naudojami užtikrinant tausojančias ekonomines, aplinkos ir socialines sąlygas.

Tuo tikslu Bendrija turi imtis atsargos principų, skirtų saugoti ir apsaugoti gyvuosius vandens išteklius, numatyti tausojančią jų naudojimą ir sumažinti žvejybos poveikį jūros ekosistemoms. Ji turi siekti progresyviai įgyvendinti ekosistema paremtą žvejybos valdymo būdą, stengtis skatinti veiksmingą žvejybą ekonomiškai gyvybingoje ir konkurencingoje žuvininkystės bei akvakultūros pramonėje, suteikiant tinkamą pragyvenimo lygį priklausantiems nuo žvejybos verslo ir atsižvelgiant į vartotojų interesus.

2. Bendroji žuvininkystės politika turi būti grindžiama tokiais gero valdymo principais:

- a) aiškiu atsakomybės apibrėžimu Bendrijos, nacionaliniu ir vietos lygiais;
- b) sprendimo priėmimo procesu, paremtu pagrįstomis mokslinėmis rekomendacijomis, pateikiančiomis savalaikius rezultatus;
- c) plačiai įtraukiant suinteresuotas puses visais politikos etapais nuo koncepcijos sukūrimo iki jos įgyvendinimo;
- d) derinant su kitų sričių Bendrijos politika, ypač su aplinkos, socialine, regionine, plėtros, sveikatos ir vartotojų apsaugos.

5 Minėto reglamento 5 straipsnyje „Atkūrimo planai“ nustatyta:

„1. Prioritetiniais Tarybai turi tapti tų žūklės rajonų atkūrimo planai, kuriuose ištekliai sumažėjo žemiau saugių biologinių ribų.

2. Atkūrimo planų tikslas yra užtikrinti, kad ištekliai būtų atkurti iki saugių biologinių ribų.

<...>“

- 6 To paties reglamento 7 straipsnis „Komisijos nepaprastosios priemonės“ suformuluotas taip:

„1. Jei dėl žvejybos atsiranda rimtos grėsmės požymių gyvųjų vandens išteklių arba jūros ekosistemos apsaugai ir reikia nedelsiant veikti, Komisija pagrįstu valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva gali nuspręsti imtis nepaprastųjų priemonių, kurios gali trukti ne ilgiau kaip šešis mėnesius. Komisija gali priimti naują sprendimą nepaprastosioms priemonėms pratęsti dar ne ilgiau kaip šešiams mėnesiams.

2. Valstybė narė perduoda prašymą vienu metu Komisijai, kitoms susijusioms valstybėms narėms ir Regioninėms konsultacinėms taryboms. Per penkias darbo dienas nuo to laiko, kai Komisija gauna prašymą, jos gali pateikti jai savo raštiškus komentarus.

<...>

3. Nepaprastosios priemonės pradedamos taikyti iškart. Apie jas pranešama susijusioms valstybėms narėms ir paskelbiama Oficialiajame leidinyje.

<...>“

- 7 Pagrindinio reglamento 20 straipsnyje „Žvejybos galimybių paskirstymas“ nustatyta:

„1. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma nustato sugavimų ir (arba) žvejybos pastangų [pajėgumų] limitus [ribojimus], paskirsto žvejybos galimybes tarp valstybių narių ir apibrėžia sąlygas, susijusias su tais limitais

[ribojimais]. Žvejybos galimybės tarp valstybių narių paskirstomos taip, kad kiekvieni valstybei narei būtų užtikrintas santykinis žvejybos stabilumas dėl [kiekvienos rūšies] išteklių arba žūklės rajono.

2. Kai Bendrija nustato naujas žvejybos galimybes, Taryba sprendžia dėl jų paskirstymo, atsižvelgdama į kiekvienos valstybės narės interesus.

3. Kiekviena valstybė narė sprendžia dėl jai pagal Bendrijos teisę priskirtų žvejybos galimybių paskirstymo būdo su jos vėliava plaukiojantiems laivams. Apie paskirstymo būdą ji informuoja Komisiją.

4. Taryba nustato trečiųjų šalių žvejybos galimybes Bendrijos vandenyse ir paskirsto šias galimybes kiekvienai trečiajai šaliai.

5. Pranešusios Komisijai, valstybės narės gali apsieisti visomis arba dalimi joms paskirtų žvejybos galimybių.“

8 Šio reglamento 26 straipsnyje „Komisijos atsakomybė“ nustatyta:

„<...>

2. Jei yra duomenų, kad nesilaikoma apsaugos, kontrolės, inspektavimo ir vykdymo užtikrinimo taisyklių pagal Bendrąją žuvininkystės politiką ir kad tai gali sukelti rimtą grėsmę gyvųjų vandens išteklių apsaugai ar Bendrijos kontrolės ir vykdymo užtikrinimo sistemos veiksmingumui, būtina neatidėliotinai veikti. Komisija raštu informuoja susijusią valstybę narę apie savo išvadas ir nustato ne trumpesnę kaip 15 darbo dienų laikotarpį reikalavimų laikymuisi įrodyti ir komentarams pateikti. Vykdydama bet kokius šio straipsnio 3 dalyje nurodytus veiksmus Komisija atsižvelgia į valstybės narės komentarus.

3. Jei yra duomenų, kad tam tikroje geografinėje zonoje žvejyba gali kelti rimtą pavojų gyvųjų vandens išteklių apsaugai, Komisija gali imtis prevencijos priemonių.

Tos priemonės turi būti proporcingos gyvųjų vandens išteklių apsaugos rimtos grėsmės pavojui.

Priemonės negali trukti ilgiau kaip tris savaites. 30 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimtu sprendimu jas galima pratęsti iki šešių mėnesių, jei to reikia gyvųjų vandens išteklių apsaugai.

Komisijai nustačius, kad pavojaus nebėra, priemonės iškart nustojamos taikyti.

4. Jei valstybės narės kvota, paskirtas kiekis ar galima dalis laikoma išnaudota, Komisija, remdamasi turima informacija, gali tuoj pat sustabdyti žvejybą.

<...>“

Su paprastųjų tunų žvejyba susiję teisės aktai

Tarptautinės teisės aktai

- 9 1966 m. gegužės 14 d. Rio de Žaneire (Brazilija) pasirašytos, o 1969 m. kovo 21 d. įsigaliojusios Tarptautinės konvencijos dėl Atlanto tunų apsaugos (toliau – Konvencija) pagrindinis tikslas – užtikrinti Atlanto vandenyno ir su juo susisiekiančių jūrų tunų išteklių išsaugojimą ir optimalų valdymą. Šis tikslas turi būti pasiektas susitariančiosioms šalims glaudžiai bendradarbiaujant, kad tunų populiacijos būtų išlaikytos tokio lygio, jog būtų galima tolydžiai sužvejoti didžiausius jų kiekius maistui ir kitiems tikslams.
- 10 Dėl to susitariančiosios šalys nusprendė įsteigti Tarptautinę Atlanto tunų apsaugos komisiją (toliau – TATAK), kuri turi prižiūrėti, kaip vykdomi Konvencijos tikslai.

- 11 1986 m. birželio 9 d. Tarybos sprendimu 86/238/EEB (OL L 162, p. 33) patvirtintas Europos Sąjungos prisijungimas prie šios Konvencijos su pakeitimais, padarytais protokolu, pridėtu prie valstybių Konvencijos dalyvių įgaliotųjų atstovų konferencijos baigiamojo akto, pasirašyto Paryžiuje 1984 m. liepos 10 d., ir tas prisijungimas išgaliojo 1997 m. lapkričio 14 d. Pagal Konvencijos XIV straipsnio 6 dalį, įterptą minėtu protokolu, nuo tos datos Sąjunga perima iki tol Konvencijos šalimis buvusių valstybių narių teises ir pareigas. Taigi ji pakeitė valstybes nares TATAK sudėtyje.

- 12 2006 m. lapkričio mėn. įvykusiame TATAK metiniame posėdyje buvo priimta rekomendacija 06-05 parengti paprastųjų tunų (*Thunnus thynnus*) išteklių Atlanto vandenyno rytinėje dalyje ir Viduržemio jūroje atkūrimo planą, kuris būtų įgyvendintas per 15 metų.

- 13 Siekiant atkurti išteklius, tame plane numatyta 2007–2010 m. laipsniškai mažinti didžiausią leistiną sugauti kiekį (toliau – DLSK), apriboti žvejybą tam tikruose rajonuose ir tam tikrais laikotarpiais, nustatyti naują mažiausią paprastųjų tunų dydį, sportinei ir pramoginei žvejybos veiklai skirtas priemones ir TATAK parengtos Jungtinio tarptautinio inspektavimo schemos kontrolės ir įgyvendinimo priemones, kad būtų užtikrintas minėto plano veiksmingumas.

Sąjungos teisės aktai

- 14 Remdamasi Pagrindinio reglamento 5 straipsniu Taryba priėmė 2007 m. gruodžio 17 d. Reglamentą (EB) Nr. 1559/2007, nustatantį daugiamečių paprastųjų tunų išteklių Atlanto vandenyno rytinėje dalyje ir Viduržemio jūroje atkūrimo planą bei iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 520/2007 (OL L 340, p. 8).

15 Reglamento Nr. 1559/2007 1 straipsnyje nustatyta, kad juo nustatomos bendrosios daugiamečio paprastųjų tunų išteklių atkūrimo plano Atlanto vandenyno rytinėje dalyje ir Viduržemio jūroje taikymo taisyklės.

16 Šio reglamento trečioji ir penktoji konstatuojamosios dalys išdėstytos taip:

„3) Siekiant atkurti [paprastųjų tunų] išteklius, TATAK parengtame išteklių atkūrimo plane numatyta 2007–2010 m. laipsniškai mažinti didžiausią leistiną sugauti kiekį (DLSK), apriboti žvejybą tam tikruose rajonuose ir žvejybos laikotarpius <...>

<...>

5) Todėl būtina nuolat vykdyti TATAK atkūrimo planą priimant <...> reglamentą, nustatantį atkūrimo planą, numatytą [Pagrindinio] reglamento <...> 5 straipsnyje.“

17 Reglamento Nr. 1559/2007 3 straipsnyje pateiktas toks TATAK nustatytas paprastųjų tunų išteklių Atlanto vandenyno rytinėje dalyje ir Viduržemio jūroje DLSK: 2008 m. – 28 500 tonų, 2009 m. – 27 500 tonų ir 2010 m. – 25 500 tonų.

18 To reglamento 4 straipsnyje nustatyta:

„1. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad jos laivų ir tunų gaudyklų žvejybos pastangos [pajėgumai] atitiktų tos valstybės narės paprastųjų tunų žvejybos galimybes, kuriomis ji gali naudotis Atlanto vandenyno rytinėje dalyje ir Viduržemio jūroje.

2. Kiekviena valstybė narė parengia Atlanto vandenyno rytinėje dalyje ir Viduržemio jūroje paprastuosius tunus žvejojantių laivų ir tunų gaudyklų metinį žvejybos planą.
<...>

3. Metiniame žvejybos plane:

- a) *inter alia*, nurodomi ilgesni nei 24 metrų laivai, įtraukti į 12 straipsnyje nurodytą sąrašą, ir jiems skirtos individualios kvotos;
- b) trumpesnių nei 24 metrų laivų ir gaudyklų atveju nurodomos bent gamintojų organizacijoms arba laivų grupėms, žvejojantioms panašiomis priemonėmis, skirtos kvotos.

<...>“

19 Minėto reglamento 5 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad paprastuosius tunus gaubiamaisiais tinklais Atlanto vandenyno rytinėje dalyje ir Viduržemio jūroje draudžiama žvejoti nuo liepos 1 d. iki gruodžio 31 d.

- 20 To paties reglamento 12 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „visos valstybės narės [ne vėliau kaip] iki 2008 m. sausio 31 d. elektroninėmis priemonėmis Komisijai nusiunčia visų su jų vėliava plaukiojančių laivų, kuriems išduotas specialus leidimas žvejoti paprastuosius tunus aktyviaisiais žvejybos būdais Atlanto vandenyno rytinėje dalyje ir Viduržemio jūroje, sąrašus“.
- 21 Remdamasi Pagrindinio reglamento 20 straipsniu Taryba priėmė 2006 m. gruodžio 21 d. Reglamentą (EB) Nr. 41/2007, nustatantį 2007 m. Bendrijos vandenyse ir Bendrijos laivams vandenyse, kuriuose reikalaujama nustatyti žvejybos apribojimus, taikomas tam tikrų žuvų išteklių ir žuvų išteklių grupių bendrąsias žvejybos galimybes ir susijusias sąlygas (OL L 15, 2007, p. 1), ir 2008 m. sausio 16 d. Reglamentą (EB) Nr. 40/2008, nustatantį 2008 metams Bendrijos vandenyse ir Bendrijos laivams vandenyse, kuriuose reikalaujama nustatyti žvejybos apribojimus, taikomas tam tikrų žuvų išteklių ir žuvų išteklių grupių žvejybos galimybes ir susijusias sąlygas (OL L 19, p. 1).
- 22 Šiais reglamentais Taryba nustatė DLSK kiekvienai žūklės zoni ir žvejybos galimybes suskirstė į kvotas kiekvienai valstybei narei.
- 23 Šių reglamentų ID prieduose nurodyta, kad, kiek tai susiję su paprastaisiais tunais Atlanto vandenyno rytinėje dalyje ir Viduržemio jūroje, DLSK buvo nustatytas TATAK posėdyje. Šiai zoni ir šiai žuvų rūšiai nustatytas toks DLSK: 2007 m. – 29 500 tonų, o 2008 m. – 28 500 tonų. Iš šio kiekio 2007 metais Bendrijai buvo skirta 9 397,70 tonos, o 2008 metais – 16 210,75 tonos, ir beveik visas šis kiekis paskirstytas Maltos Respublikai, Graikijos Respublikai, Ispanijos Karalystei, Prancūzijos Respublikai, Italijos Respublikai, Kipro Respublikai ir Portugalijos Respublikai, o kitoms valstybėms narėms kartu 2007 metais skirta tik 30 tonų kvota, 2008 metais – 60 tonų.

- 24 Reglamente Nr. 40/2008 nustatytas kiekis valstybėms narėms vėliau buvo pakeistas 2008 m. gegužės 22 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 446/2008, kuriuo, vadovaujantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2847/93, nustatančio bendros žuvininkystės politikos kontrolės sistemą, 21 straipsnio 4 dalimi, keičiamos tam tikros 2008 m. paprastųjų tunų kvotos (OL L 134, p. 11).

Reglamentas

- 25 Komisija priėmė reglamentą remdamasi Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 1 dalimi.

- 26 Reglamento 1–4, 6–8 ir 10 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

- „1) <...> Reglamente <...> Nr. 40/2008 <...> nustatytas paprastųjų tunų kiekis, kurį 2008 m. Bendrijos žvejybos laivai gali sužvejoti Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Viduržemio jūroje.
- 2) <...> Reglamentu <...> Nr. 446/2008 <...> pakeistas paprastųjų tunų kiekis, kurį 2008 m. Bendrijos žvejybos laivai gali sužvejoti Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Viduržemio jūroje.
- 3) <...> Reglamentu <...> Nr. 1559/2007 <...> reikalaujama, kad valstybės narės praneštų Komisijai apie individualias kvotas, skirtas ilgesniems nei 24 metrai jų laivams.

- 4) Bendrąja žuvininkystės politika siekiama užtikrinti ilgalaikį žuvininkystės sektoriaus gyvybingumą tausiai naudojant gyvuosius vandens išteklius pagal atsargumo principą.

<...>

- 6) Remiantis turimais duomenimis ir į atitinkamas valstybes nares pasiųstų Komisijos inspektorių surinkta informacija paaiškėjo, kad gaubiamaisiais tinklais žvejojiančių laivų, plaukiojančių su Graikijos, Prancūzijos, Italijos, Kipro ir Maltos vėliava arba registruotų tose valstybėse, paprastųjų tunų žvejybos Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Viduržemio jūroje galimybės bus laikomos išekvotomis 2008 m. birželio 16 d., o gaubiamaisiais tinklais žvejojiančių laivų, plaukiojančių su Ispanijos vėliava arba registruotų toje valstybėje, tų pačių išteklių žuvų žvejybos galimybės bus laikomos išekvotomis 2008 m. birželio 23 d.
- 7) Perteklinį laivyno pajėgumą TATAK Mokslo komitetas laiko pagrindiniu veiksniu, galinčiu sunaikinti Rytų Atlanto vandenyno ir Viduržemio jūros paprastųjų tunų išteklius. Esant pertekliniam laivyno pajėgumui, kyla didelis pavojus, kad bus sužvejota daugiau nei leidžiama. Be to, kiekvieno gaubiamaisiais tinklais žvejojancio laivo dienos pajėgumas toks didelis, kad leidžiamą sužvejoti kiekį pasiekti ar viršyti galima labai greitai. Esant tokioms aplinkybėms, šiam laivynui viršijus leistinas žvejybos normas, kiltų rimta grėsmė paprastųjų tunų išteklių apsaugai.
- 8) Komisija atidžiai stebėjo, kaip valstybės narės per 2008 m. paprastųjų tunų žvejybos sezoną laikosi visų atitinkamomis Bendrijos taisyklėmis nustatytų reikalavimų. Remiantis turima ir Komisijos inspektorių surinkta informacija

paaikėjo, kad atitinkamos valstybės narės neužtikrino visiško <...> Reglamentu <...> Nr. 1559/2007 nustatytų reikalavimų laikymosi.

<...>

10) Kad šios priemonės, kuriomis siekiama pašalinti paprastųjų tunų išteklių apsaugai kylančią rimtą grėsmę, būtų veiksmingesnės, Bendrijos ūkinės veiklos vykdytojams taip pat turėtų būti nurodyta neleisti iškrauti į krantą, perkelti į varžas tuginimo ar auginimo tikslais ir perkrauti gaubiamaisiais tinklais žvejojantių laivų Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Viduržemio jūroje sužvejotų paprastųjų tunų.“

27 Šio reglamento 1–3 straipsniuose nustatyta:

„1 straipsnis

Nuo 2008 m. birželio 16 d. gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams, plaukiojantiems su Graikijos, Prancūzijos, Italijos, Kipro ir Maltos vėliava arba registruotiems tose valstybėse, draudžiama žvejoti paprastuosius tunus Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Viduržemio jūroje.

Nuo tos dienos taip pat draudžiama laikyti laivuose, perkelti į varžas tuginimo ar auginimo tikslais, perkrauti, perduoti ar iškrauti į krantą tų laivų sužvejotas šių išteklių žuvis.

2 straipsnis

Nuo 2008 m. birželio 23 d. gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams, plaukiojantiems su Ispanijos vėliava arba registruotiems toje valstybėje, draudžiama žvejoti paprastuosius tunus Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Viduržemio jūroje.

Nuo tos dienos taip pat draudžiama laikyti laivuose, perkelti į varžas tukinimo ar auginimo tikslais, perkrauti, perduoti ar iškrauti į krantą tų laivų sužvejotas šių išteklių žuvis.

3 straipsnis

1. Atsižvelgdami į antrąją dalį, nuo 2008 m. birželio 16 d. Bendrijos ūkinės veiklos vykdytojai neleidžia Bendrijos vandenyse ar uostuose iškrauti į krantą, perkelti į varžas tukinimo ar auginimo tikslais arba perkrauti gaubiamaisiais tinklais žvejojančių laivų Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Viduržemio jūroje sužvejotų paprastųjų tunų.

2. Iki 2008 m. birželio 23 d. gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams, plaukiojantiems su Ispanijos vėliava arba registruotiems toje valstybėje, leidžiama Bendrijos vandenyse ar uostuose iškrauti į krantą, perkelti į varžas tukinimo ar auginimo tikslais ir perkrauti Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Viduržemio jūroje sužvejotus paprastuosius tunus.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 28 *AJD Tuna* yra Maltoje įsteigta bendrovė, kurios pagrindinė veikla – Viduržemio jūroje sužvejojtų gyvų paprastųjų tunų auginimas ir tuginimas turint tikslą juos perparduoti prekeiviams. Jai priklauso du žuvų auginimo ūkiai. Pirmojo ūkio didžiausias tuginimo pajėgumas yra 2 500 tonų, o antrojo – 800 tonų.
- 29 Priėmus reglamentą, *Direttur tal-Agrikoltura u s-Sajd* uždraudė bendrovei *AJD Tuna* jos tiesioginei veiklai vykdyti pirkti ir importuoti paprastuosius tunus į Maltą.
- 30 Kadangi *AJD Tuna* nebegalėjo įsigyti tunų kiekio, į kurį manė turinti teisę, ji kreipėsi į *Prim'Awla tal-Qorti Ċivili* ir paprašė priteisti žalos, kurią tariamai patyrė dėl minėto ir, jos nuomone, neteisingo, neteisėto ir neprotingo draudimo, atlyginimą.
- 31 Pasak prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo, *AJD Tuna* teigia, kad 2008 metais TATAK jai leido įsigyti 3 200 tonų paprastųjų tunų veiklai vykdyti ir kad dėl to ji nupirko minėtą kiekį iš Prancūzijos ir Italijos žvejų iki žvejybos sezono atidarymo. Draudimas pirkti ar importuoti į Maltą buvo taikomas ne tik Sąjungos vandenyse, bet ir kituose vandenyse sužvejotiems paprastiesiems tunams. Todėl *AJD Tuna* nebegalėjo įsigyti tokio paprastųjų tunų kiekio, kokį ji turėjo teisę laikyti savo žuvų ūkiuose.
- 32 Todėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nusprendė, kad ginčo sprendimas priklauso nuo reglamento galiojimo.

33 Tokiomis aplinkybėmis *Prim'Awla tal-Qorti Ċivili* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar reglamentas <...> yra negaliojantis dėl to, kad jis pažeidžia EB 253 straipsnį tiek, kiek nepakankamai motyvuoja šio reglamento 1, 2 ir 3 straipsniuose nustatytas nepaprastąsias priemones, ir tiek, kiek jis nepakankamai aiškiai parodo šių priemonių priėmimo priežastis?

2. Ar reglamentas <...> yra negaliojantis dėl to, kad jis pažeidžia [Pagrindinio] reglamento <...> 7 straipsnio 1 dalį tiek, kiek konstatuojamosiose dalyse tinkamai neparodo, kad, [pirma], dėl žvejybos veiklos egzistuoja rimta grėsmė gyvųjų vandens išteklių ar jūros ekosistemos apsaugai ir kad, [antra], būtina nedelsiant imtis veiksmų?

3. Ar reglamentas <...> yra negaliojantis dėl to, kad nustatytos priemonės paneigia tokių Bendrijos ūkinės veiklos vykdytojų, kaip antai ieškovė, teisėtus lūkesčius, pagrįstus <...> Reglamento Nr. 446/2008 1 straipsniu ir [Pagrindinio] reglamento 2 straipsniu?

4. Ar reglamento <...> 3 straipsnis yra negaliojantis, nes jis pažeidžia proporcingumo principą tiek, kiek jis reiškia, kad, [pirma], joks Bendrijos ūkinės veiklos vykdytojas negali vykdyti tunų iškrovimo į krantą arba perkėlimo į varžas tukinti ar auginti veiklos net ir tų tunų, kurie buvo sugauti anksčiau ir visiškai atitinka reglamentą <...>, ir, [antra], joks Bendrijos ūkinės veiklos vykdytojas negali vykdyti tokios veiklos, susijusios su tunais, sužvejotais žvejų, kurių laivai neplaukioja

su vienos iš reglamento <...> 1 straipsnyje išvardytų valstybių narių vėliava, net ir tuomet, kai šie tunai buvo sužvejoti laikantis [TATAK] nustatytų kvotų?

5. Ar reglamentas <...> yra negaliojantis, nes jis pažeidžia proporcingumo principą tiek, kiek Komisija nenustatė, kad jos ketinama priimti nuostata prisidės prie tunų išteklių atkūrimo?

6. Ar reglamentas <...> yra negaliojantis dėl to, kad jame nustatytos priemonės yra nepagrįstos ir diskriminuojančios dėl nacionalinės priklausomybės remiantis EB 12 straipsniu tiek, kiek šiame reglamente daromas skirtumas tarp gaubiamaisiais tinklais žvejojantių laivų, kurie plaukioja su Ispanijos vėliava, ir tų, kurie plaukioja su Graikijos, Prancūzijos, Italijos, Kipro ir Maltos vėliavomis, bei tiek, kiek jame daromas skirtumas tarp šių šešių valstybių narių ir kitų valstybių narių?

7. Ar reglamentas <...> yra negaliojantis, nes nebuvo atsižvelgta į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje užtikrinamus teisingumo principus tiek, kiek suinteresuotosioms šalims ir valstybėms narėms nebuvo suteikta jokia galimybė pateikti savo raštiškas pastabas iki sprendimo priėmimo?

8. Ar reglamentas <...> yra negaliojantis, nes nebuvo atsižvelgta į rungtyniškumo principą (*audi alteram partem*), kaip bendrąjį Bendrijos teisės principą, tiek, kiek suinteresuotosioms šalims ir valstybėms narėms nebuvo suteikta galimybė pateikti savo raštiškas pastabas iki sprendimo priėmimo?

9. Ar [Pagrindinio] reglamento <...> 7 straipsnio 2 dalis yra negaliojanti, nes nebuvo atsižvelgta į rungtyniškumo principą (*audi alteram partem*), kaip bendrąjį Bendrijos teisės principą, ir (arba) į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje užtikrinamus teisingumo principus, ir ar todėl reglamentas <...> yra negaliojantis, nes jis buvo pagrįstas [Pagrindiniu] reglamentu?
10. Jeigu Teisingumo Teismas nuspręstų, kad reglamentas <...> yra galiojantis, ar ši reglamentą reikėtų aiškinti taip, kad jo 3 straipsnyje nustatytos priemonės taip pat draudžia Bendrijos ūkinės veiklos vykdytojams leisti iškrauti į krantą, perkelti į varžas tukinti ar auginti arba Bendrijos vandenyse ar uostuose perkrauti gaubiamaisiais tinklais žvejojantių laivų, plaukiojančių su trečiosios šalies vėliava, Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Viduržemio jūroje sužvejotus paprastuosius tunus?“

Dėl prašymo, susijusio su tyrimo priemonių vykdymu ir (arba) su žodinės proceso dalies atnaujinimu

- ³⁴ Raštu, kurį kanceliarija gavo 2010 m. spalio 19 d., Komisija paprašė Teisingumo Teismo nurodyti taikyti tyrimo priemones ir (arba) atnaujinti žodinę proceso dalį pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 60 ir 61 straipsnius.
- ³⁵ Raštu, kurį kanceliarija gavo 2010 m. spalio 27 d., Taryba nurodė, kad palaiko Komisijos prašymą.
- ³⁶ Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Procedūros reglamento 61 straipsnį Teisingumo Teismas gali savo iniciatyva, generalinio advokato siūlymu ar šalių prašymu

atnaujinti žodinę proceso dalį, kai jis mano, kad trūksta informacijos ar kad būtų reikia spręsti remiantis argumentu, dėl kurio šalys neišsakė nuomonės (žr., be kita ko, 2008 m. birželio 26 d. Sprendimo *Burda*, C-284/06, Rink. p. I-4571, 37 punktą ir 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Liga Portuguesa de Futebol Profissional ir Bwin International*, C-42/07, Rink. p. I-7633, 31 punktą).

- 37 Grįsdama savo prašymą Komisija pateikia kelis priekaištus dėl žodinės proceso dalies eigos, kuriais, jos nuomone, Teisingumo Teismas galėtų remtis vykdydamas tyrimo priemones ir (arba) nurodydamas atnaujinti žodinę proceso dalį, kad būtų išaiškinti faktiniai duomenys, kuriais grindžiamas reglamentas.
- 38 Visų pirma, nors proceso kalba buvo maltiečių, *AJD Tuna* atstovas kalbėjo itališkai. Teisingumo Teismas davė tokį leidimą, tačiau Komisijai ir Tarybai apie tai nebuvo pranešta.
- 39 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Procedūros reglamento 29 straipsnio 2 dalies c punkto antroje pastraipoje nustatyta, kad pagrįstu pagrindinės bylos šalies prašymu, išklausius kitos pagrindinės bylos šalį ir generalinį advokatą, žodinėje proceso dalyje gali būti leista vartoti kitą minėto straipsnio 1 dalyje nurodytą kalbą.
- 40 Raštu, kurį Teisingumo Teismo kanceliarija gavo 2010 m. vasario 11 d., *AJD Tuna* paprašė leidimo per posėdį kalbėti angliškai arba itališkai. 2010 m. balandžio 14 d. sprendimu Teisingumo Teismo antrosios kolegijos pirmininkas, išklausęs kitas pagrindinės bylos šalis ir generalinę advokatę, leido *AJD Tuna* kalbėti itališkai. Kadangi Taryba ir Komisija nėra pagrindinės bylos šalys, joms neturėjo būti pranešta apie tokį leidimą.

- 41 Komisija taip pat teigia, kad per teismo posėdį vienam jos atstovų, t. y. E. Depasquale, nebuvo leista į Teisingumo Teismo klausimus atsakyti angliškai, nors Komisija gavo leidimą savo atstovams į Teisingumo Teismo klausimus atsakyti šia kalba.
- 42 K. Banks, E. Depasquale ir D. Nardi pasirašytu raštu, kurį Teisingumo Teismo kanceliarija gavo 2010 m. balandžio 19 d., Komisija paprašė Teisingumo Teismo K. Banks ir D. Nardi leisti į Teisingumo Teismo klausimus atsakyti anglų kalba. 2010 m. balandžio 26 d. antrosios kolegijos pirmininkas patenkino šį prašymą.
- 43 Kadangi Komisijos prašymas buvo pateiktas tik dėl K. Banks ir D. Nardi, leidimas į Teisingumo Teismo klausimus atsakyti anglų kalba negalėjo būti taikomas E. Depasquale, nors leidimas buvo surašytas abstrakčiai.
- 44 Be to, kaip nurodo Komisija, kadangi maltiečių kalba yra gimtoji E. Depasquale kalba, jis neturėjo sunkumų atsakyti į Teisingumo Teismo klausimus ta kalba.
- 45 Kalbant apie kritiką, išreikštą dėl generalinės advokatės išvados turinio, pažymėtina, kad, remiantis SESV 252 straipsnio antra pastraipa, generalinio advokato pareiga viešame posėdyje visiškai nešališkai ir nepriklausomai teikti motyvuotą išvadą dėl bylų, kuriose pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statutą jis turi dalyvauti. Atlikdamas šią funkciją, jis prireikęs gali prašymą priimti prejudicinį sprendimą analizuoti esant platesniam kontekstui, ne vien tiksliai apibrėžtam prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo ar pagrindinės bylos šalių. Teisingumo Teismo nesaisto

nei generalinio advokato išvada, nei ją grindžiantys motyvai (žr. 2010 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *Hogan Lovells International*, C-229/09, Rink. p. I-11335, 26 punktą).

- 46 Teisingumo Teismas mano, kad šiuo atveju jis turi visą informaciją, būtiną atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimus.
- 47 Dėl šios priežasties prašymą taikyti tyrimo priemones ir atnaujinti žodinę proceso dalį reikia atmesti.

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl septintojo–devintojo klausimų

- 48 Šiais klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu ir pirmiau už visus kitus klausimus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas kelia klausimą dėl reglamento ir Pagrindinio reglamento 7 straipsnio, kurio pagrindu buvo priimtas reglamentas, galiojimo. Šis teismas iš esmės klausia Teisingumo Teismo, ar Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalis negalioja dėl to, kad joje nenumatyta, jog valstybės narės ir suinteresuotosios šalys turi galimybę Komisijai pateikti pastabas, kai pastaroji numato savo iniciatyva priimti nepaprastąsias priemones, numatytas minėto 7 straipsnio 1 dalyje, nes tai yra rungtyniškumo principo ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – chartija) 47 straipsnyje nustatytų principų pažeidimas.

- 49 Chartijos 41 straipsnyje, kuris, *AJD Tuna* tvirtinimu, buvo pažeistas, įtvirtinta, be kita ko, kiekvieno asmens teisė būti išklausytam prieš taikant individualią priemonę, kuri jam turėtų neigiamą poveikį. Darytina išvada, kad ši nuostata netaikoma visuotinio taikymo aktų rengimo procesui.
- 50 SESV 288 straipsnyje išdėstytoje apibrėžtyje nustatyta, kad reglamentas yra visuotinio taikymo aktas, jis privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.
- 51 Skirtumo tarp reglamento ir sprendimo kriterijaus reikia ieškoti atsižvelgiant į aptariamo akto visuotinį taikymą (žr., be kita ko, 1993 m. liepos 12 d. Nutarties *Gibraltar ir Gibraltar Development prieš Tarybą*, C-168/93, Rink. p. I-4009, 11 punktą). Aktas yra taikomas visuotinai, jeigu jis taikomas objektyviai apibrėžtoms situacijoms ir jei daro teisinį poveikį bendrai ir abstrakčiai numatytų asmenų kategorijoms (žr., be kita ko, 1982 m. spalio 6 d. Sprendimo *Aluisuisse Italia prieš Tarybą ir Komisiją*, 307/81, Rink. p. 3463, 9 punktą).
- 52 Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 1 dalimi Komisijai suteikiama teisė priimti priemones, kad būtų sustabdyta didelė grėsmė gyvųjų vandens išteklių išsaugojimui arba jūros ekosistemai, kai ta grėsmė kyla dėl žvejybos veiklos. Taigi priimtoms priemonės daro poveikį žuvininkystės sektoriaus ūkio subjektams konkrečioje zonoje ir dėl konkrečios gyvųjų vandens išteklių rūšies. Tad nepaprastoji priemonė priimta atsižvelgiant ne į ūkio subjektų interesus, bet siekiant vienintelio tikslo – išsaugoti gyvuosius vandens išteklius ir jūros ekosistemą. Reglamentai, priimti remiantis minėto 7 straipsnio 1 dalimi, taikomi objektyviai apibrėžtoms situacijoms ir daro teisinį

poveikį bendrai ir abstrakčiai numatyta asmenų kategorijai, kaip nustatyta šio sprendimo pirmesniame punkte nurodytoje teismų praktikoje.

- 53 Remiantis šiais argumentais, darytina išvada, kad Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalis nėra negaliojanti dėl to, kad joje nenumatyta priimant šio straipsnio 1 dalyje nurodytas nepaprastąsias priemones visų pirma atsižvelgti į ūkio subjektų, kuriems tos priemonės gali daryti poveikį, pastabas.
- 54 Be to, chartijos 47 straipsniu, kuriame nustatyta, kad kiekvienas asmuo, kurio teisės ir laisvės, garantuojamos Sąjungos teisės, yra pažeistos, turi teisę į veiksmingą jų gynybą teisme, dar kartą patvirtinamas veiksmingos teisminės apsaugos principas, kuris yra bendrasis Sąjungos teisės principas, kylantis iš valstybėms narėms bendrų konstitucinių tradicijų (žr. 2007 m. kovo 13 d. Sprendimo *Unibet*, C-432/05, Rink. p. I-2271, 37 punktą ir 2008 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Kadi ir Al Barakaat International Foundation prieš Tarybą ir Komisiją*, C-402/05 P ir C-415/05 P, Rink. p. I-6351, 335 punktą).
- 55 Chartijos 47 straipsnis netaikomas, nes prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Teisingumo Teismo klausia ne dėl galimo teisės į veiksmingą gynybą teisme principo pažeidimo, bet dėl nenumatytos galimybės suinteresuotosioms šalims ir valstybėms narėms pateikti rašytines pastabas prieš Komisijai imantis nepaprastųjų priemonių pagal Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 1 dalį.
- 56 Todėl į septintąjį–devintąjį prejudicinius klausimus reikia atsakyti taip, kad išnagrinėjus pateiktus klausimus nenustatytas nė vienas veiksnys, kuris turėtų įtakos reglamento ir Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalies galiojimui, kiek tai susiję su rungtyniškumo ir veiksmingos teisminės apsaugos principų pažeidimais.

Dėl pirmojo ir antrojo klausimų

- 57 Šiais klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Teisingumo Teismo iš esmės klausia, ar reglamente įvykdyta SESV 296 straipsnio 2 dalyje nustatyta pareiga motyvuoti ir ar, svarbiausia, tuo motyvavimu pakankamai įrodytos sąlygos, kuriomis Komisija gali veikti remdamasi Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 1 dalimi.
- 58 Reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką SESV 296 straipsnio 2 dalimi reikalaujama motyvacija turi būti pritaikyta prie aptariamo akto pobūdžio ir turi aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų suvokti priimtos priemonės motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti kontrolę. Nereikalaujama motyvuose nurodyti visų faktinių ir teisinių aplinkybių, nes klausimas, ar akto motyvavimas atitinka SESV 296 straipsnio 2 dalies reikalavimus, turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant ne tik į jų formuluotę, bet ir aplinkybes bei visas nagrinėjamą klausimą reglamentuojančias teisės normas (šiuo klausimu žr., be kita ko, 2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-5/01, Rink. p. I-11991, 68 punktą; 2004 m. liepos 15 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-501/00, Rink. p. I-6717, 73 punktą ir 2009 m. kovo 5 d. Sprendimo *Prancūzija prieš Tarybą*, C-479/07, 49 punktą).
- 59 Be to, iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad pareigos motyvuoti apimtis priklauso nuo aptariamo akto pobūdžio ir kad, kalbant apie visuotinio taikymo aktus, motyvuose gali būti nurodyta tik, pirma, bendra situacija, lėmusi jo priėmimą, ir, antra, bendri tikslai, kurių juo siekiama. Tokiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas nurodė, be kita ko, kad būtų neprasminga reikalauti konkrečiai motyvuoti pasirinktus atskirus techninius sprendimus, jei iš ginčijamo akto galima nustatyti institucijos siekiamo tikslo esmę (žr., be kita ko, 2000 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *Liuksemburgas prieš Parlamentą ir Tarybą*, C-168/98, Rink. p. I-9131, 62 punktą; 2003 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Kik prieš VRDT*, C-361/01 P, Rink. p. I-8283, 102 punktą ir

2004 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-304/01, Rink. p. I-7655, 51 punktą).

- 60 Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad SESV 296 straipsnio 2 dalyje nustatyta pareiga motyvuoti yra esminis procedūrinis reikalavimas, kurį reikia skirti nuo motyvavimo pagrįstumo, nuo kurio priklauso, ar ginčijamas aktas yra teisėtas iš esmės (šiuo klausimu žr. 2002 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-113/00, Rink. p. I-7601, 47 punktą ir minėto Sprendimo *Prancūzija prieš Tarybą* 50 punktą).
- 61 Taikant išdėstytus principus reikia išnagrinėti, ar reglamentas atitinka SESV 296 straipsnio 2 dalimi reikalaujamas motyvavimo sąlygas.
- 62 Reglamentas buvo priimtas remiantis Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 1 dalimi. Pagal tą nuostatą Komisija gali, be kita ko, savo iniciatyva imtis nepaprastųjų priemonių esant trims sąlygoms. Visų pirma turi grėsti didelis pavojus gyvųjų vandens išteklių išsaugojimui arba jūros ekosistemai. Antra, ta grėsmė turi kilti dėl žvejybos veiklos. Galiausiai turi būti neatidėliotinai imtasi priemonių, kad ta grėsmė išnyktų.
- 63 Kalbant apie didelės grėsmės paprastųjų tunų išteklių išsaugojimui egzistavimo pagrindimą, pažymėtina, kad reglamento pirmoje–trečioje konstatuojamosiose dalyse primenama pagal daugiametį šios žuvų rūšies išteklių atkūrimo planą paprastiesiems tunams nustatyto DLSK svarba. Be to, remiantis reglamento šešta konstatuojamąja dalimi darytina išvada, kad Komisijos inspektorių surinkta informacija įrodo, jog gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams suteiktos žvejybos galimybės galėjo išsekti iki įprasto žvejybos sezono pabaigos. Todėl galima teigti, kad Komisija įvykdė pareigą

motyvuoti reglamentą, kiek tai susiję su kilusia didele grėsme paprastųjų tunų išteklių išsaugojimui Atlanto vandenyno rytinėje dalyje ir Viduržemio jūroje.

- 64 Dėl pagrindimo, kad grėsmė šių išteklių išsaugojimui kilo dėl gaubiamaisiais tinklais žvejojančių laivų žvejybos veiklos ir dėl vėlesnio šių žuvų iškrovimo pas Bendrijos ūkio subjektus, pirma, remiantis reglamento septinta konstatuojamąja dalimi darytina išvada, kad TATAK mokslo komitetas mano, jog pertekliniai šių laivų žvejybos pajėgumai yra pagrindinis veiksnys, dėl kurio paprastųjų tunų ištekliai Atlanto vandenyno rytinėje dalyje ir Viduržemio jūroje gali būti sunaikinti.
- 65 Antra, reglamento aštuntoje konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad Komisijos turima informacija įrodo, jog valstybės narės nesilaikė visų reglamente Nr. 1259/2007, kuriuo siekiama sėkmingai atkurti paprastųjų tunų išteklius Atlanto vandenyno rytinėje dalyje ir Viduržemio jūroje, nustatytų reikalavimų.
- 66 Šiuo atveju reikia priminti, jog pagal Sąjungos taisykles valstybėms narėms nustatytų pareigų laikymasis yra privalomas, kad būtų užtikrinta žuvininkystės išteklių apsauga, jūros biologinių išteklių išsaugojimas ir tausūs jų naudojimas tinkamomis ekonominėmis ir socialinėmis sąlygomis (dėl kvotų sistemos nesilaikymo per 1991–1996 m. žvejybos sezonus žr. 2002 m. balandžio 25 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, C-418/00 ir C-419/00, Rink. p. I-3969, 57 punktą).
- 67 Atsižvelgiant į šiuos argumentus atrodo, kad reglamento motyvuose pakankamai įrodyta, jog didelė grėsmė paprastųjų tunų išteklių išsaugojimui Atlanto vandenyno rytinėje dalyje ir Viduržemio jūroje kilo dėl gaubiamaisiais tinklais žvejojančių laivų žvejybos veiklos ir dėl to, kad vėliau šios žuvis buvo iškraunamos pas Bendrijos ūkio subjektus.

- 68 Galiausiai, kalbant apie neatidėliotiną priemonių priėmimą, pažymėtina, kad reglamento ketvirtoje konstatuojamojoje dalyje nurodyta, jog Bendrąja žuvininkystės politika siekiama užtikrinti ilgalaikį žuvininkystės sektoriaus gyvybingumą tausiai naudojant gyvuosius vandens išteklius pagal atsargumo principą. Šis Sąjungos siekiamo tikslo priminimas ir neišvengiamo gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams suteiktų kvotų viršijimo, bet kuriuo atveju – iki įprastos žvejybos sezono pabaigos, konstatavimas yra pakankamas motyvas Komisijai neatidėliotinai imtis veiksmų pagal atsargumo principą.
- 69 Todėl į pirmąjį ir antrąjį klausimus reikia atsakyti, kad išnagrinėjus pateiktus klausimus nenustatytas joks veiksnys, turintis įtakos reglamento galiojimui, kiek tai susiję su SESV 296 straipsnio 2 dalyje nustatyta pareiga motyvuoti.

Dėl trečiojo klausimo

- 70 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Teisingumo Teismo iš esmės klausia, ar reglamentas negalioja dėl to, kad dėl jame nustatytų priemonių Bendrijos ūkio subjektai netenka teisėtų lūkesčių, kuriuos jie grindė būtent Reglamente Nr. 446/2008 nustatytais paprastųjų tunų žvejybos kvotomis.
- 71 Reikia priminti, kad teisę reikalauti apsaugoti teisėtus lūkesčius turi bet kuris privatus asmuo, esantis situacijoje, iš kurios išplaukia, kad Bendrijos administracija suteikė jam pagrįstų vilčių (šiuo klausimu žr. 1987 m. kovo 11 d. Sprendimo *Van den Bergh en Jurgens ir Van Dijk Food Products (Lopik) prieš EEB*, 265/85, Rink. p. 1155, 44 punktą ir 2004 m. liepos 15 d. Sprendimo *Di Lenardo ir Dilexport, C-37/02 ir C-38/02*, Rink. p. I-6911, 70 punktą).

- 72 Garantijomis, galinčiomis suteikti tokių vilčių, laikoma tiksli, nesąlygiška, nuosekli ir tam teisę turinčių patikimų šaltinių, nesvarbu kokia forma, pateikta informacija (žr. 2010 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Kahla Thüringen Porzellan prieš Komisiją*, C-537/08 P, Rink. p. I-12917, 63 punktą). Tačiau niekas negali teigti, kad buvo pažeistas šis principas, jei nėra tikslių administracijos suteiktų garantijų (žr. 2006 m. birželio 22 d. Sprendimo *Belgique ir Forum 187 prieš Komisiją*, C-182/03 ir C-217/03, Rink. p. I-5479, 147 punktą ir 2007 m. spalio 25 d. Sprendimo *Komninou ir kt. prieš Komisiją*, C-167/06 P, 63 punktą).
- 73 Taip pat, jei atsargus ir nuovokus ūkio subjektas gali numatyti, jog bus priimta Bendrijos priemonė, kuri galbūt paveiks jo interesus, jis negali remtis minėtu principu priėmus tą priemonę (žr. minėto Sprendimo *Van den Bergh en Jurgens ir Van Dijk Food Products (Lopik) prieš EEB* 44 punktą ir minėto Sprendimo *Belgique ir Forum 187 prieš Komisiją* 147 punktą).
- 74 Kaip visiškai teisingai pažymi Komisija, Bendrijos ūkio subjektai iš Komisijos negavo jokių garantijų, kad jiems bus patiektas visas paprastųjų tunų kiekis, dėl kurio jie sudarė sutartis su žvejais.
- 75 Be to, galimybė imtis priemonių, kuriomis sustabdomas žvejybos sezonas nesuėjus įprastam terminui, numatyta būtent Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 1 dalyje ir 26 straipsnio 4 dalyje. Bendrijos ūkio subjektai, kurių veikla yra pirkti paprastuosius tunus, kad galėtų juos auginti ir tukinti, negali remtis teisėtų lūkesčių apsauga, nes jie gali numatyti, kad galbūt bus imamosios tokių priemonių.

- 76 Todėl į trečiąjį klausimą reikia atsakyti, kad išnagrinėjus pateiktą klausimą nenustatyta jokių aplinkybių, galinčių turėti įtakos reglamento galiojimui, kiek tai susiję su teisėtų lūkesčių apsaugos principu.

Dėl ketvirtojo ir penktojo klausimų

- 77 Šiais klausimais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Teisingumo Teismo iš esmės klausia, ar reglamentas prieštarauja proporcingumo principui tiek, kiek jame nuo tam tikros datos nustatytas draudimas Bendrijos ūkio subjektams leisti paprastuosius tunus iškrauti ar perkelti į varžas tukinti ar auginti, net jeigu jie buvo sugauti iki tos datos arba jeigu juos sugavo laivai, plaukiojantys su trečiųjų valstybių vėliava. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat kelia klausimą, ar reglamentu priimtoms priemonės yra tinkamos tikslui atkurti paprastųjų tunų išteklius pasiekti.
- 78 Dėl paprastųjų tunų, kuriems taikomas draudimas iškrauti, žvejybos datos reikia pasakyti, kad, remiantis reglamento dešimta konstatuojamąja dalimi, darytina išvada, jog draudimas leisti iškrauti į krantą, perkelti į varžas tukinti ar auginti ir Bendrijos vandenyse ar uostuose perkrauti gaubiamaisiais tinklais žvejojantių laivų Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Viduržemio jūroje sužvegotus paprastuosius tunus Bendrijos ūkio subjektams nustatytas siekiant sustiprinti draudimo žvejoti priemonių veiksmingumą, ir tai yra tik papildoma priemonė. Todėl, atsižvelgiant į reglamento 1 ir 2 straipsnius, to paties reglamento 3 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad ūkio subjektams nustatytas draudimas netaikomas paprastiesiems tunams, sugautiems iki 2008 m. birželio 16 d. arba 2008 m. birželio 23 d., nelygu su kokia vėliava laivas plaukioja, neatsižvelgiant į jų išskrovimo į krantą datą.

- 79 Be to, reikia priminti, kad proporcingumo principas, kuris yra vienas bendrųjų Sąjungos teisės principų, reikalauja, jog Sąjungos teisės nuostata nustatytos priemonės būtų tinkamos užsibrėžtam tikslui įgyvendinti ir neviršytų to, kas būtina jam pasiekti (šiuo klausimu žr. 2004 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Swedish Match*, C-210/03, Rink. p. I-11893, 47 punktą ir 2009 m. liepos 7 d. Sprendimo *S.P.C.M. ir kt.*, C-558/07, Rink. p. I-5783, 41 punktą).
- 80 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką Sąjungos teisės aktų leidėjas žemės ūkio srityje, įskaitant žuvininkystę, turi didelę diskreciją, atitinkančią SESV 40–43 straipsniais jam priskirtus politinius įgaliojimus. Todėl teismo kontrolė turi apsiriboti patikrinimu, ar nagrinėjama priemonė nėra akivaizdžiai klaidinga ir ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais, arba ar aptariama valdžios institucija akivaizdžiai neperžengė savo diskrecijos ribų (šiuo klausimu žr. 2001 m. liepos 12 d. Sprendimo *Jippes ir kt.*, C-189/01, Rink. p. I-5689, 80 punktą; minėto 2004 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją* 23 punktą ir 2006 m. kovo 23 d. Sprendimo *Unitymark ir North Sea Fishermen's Organisation*, C-535/03, Rink. p. I-2689, 55 punktą).
- 81 Kalbant apie šio principo įgyvendinimo sąlygų teisminę priežiūrą, atsižvelgiant į didelę Sąjungos teisės aktų leidėjo diskreciją bendrosios žemės ūkio politikos srityje, įskaitant žuvininkystę, tik akivaizdžiai netinkama šioje srityje priimta priemonė, palyginti su tikslu, kurio kompetentinga institucija ketina siekti, gali daryti įtaką šios priemonės teisėtumui (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Unitymark ir North Sea Fishermen's Organisation* 57 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 82 Todėl Teisingumo Teismas turi išsiaiškinti, ar Bendrijos ūkio subjektams nustatytas draudimas leisti iškrauti į krantą, perkelti į varžas tukinti ar auginti ir perkrauti Bendrijos vandenyse ar uostuose po 2008 m. birželio 16 d. arba 23 d. gaubiamaisiais

tinklais žvejojantių laivų Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Viduržemio jūroje sužvejotus paprastuosius tunus nėra akivaizdžiai netinkamas.

- 83 Priimdama Reglamentą Nr. 1559/2007 Taryba siekė įgyvendinti TATAK rekomenduotą paprastųjų tunų išteklių atkūrimo planą. Atkuriami turi būti laipsniškai mažinant DLSK, kaip nurodyta to reglamento 3 konstatuojamojoje dalyje. DLSK, kurių dydžiai nurodyti to reglamento 3 straipsnyje, paskirstyti Sąjungai ir kitoms TATAK susitariančiosioms šalims. Todėl tam, kad būtų pasiektas paprastųjų tunų išteklių atkūrimo tikslas, valstybės narės privalo laikytis joms suteiktų kvotų. Tad Komisijos reglamentu taikytos žvejybos draudimo priemonės remiantis tuo, kad kvotų išnaudojimas buvo neišvengiamas, nėra akivaizdžiai netinkamos.
- 84 Taip pat Bendrijos ūkio subjektams nustatytas draudimas leisti iškrauti į krantą, perkelti įvaržas tukinti ar auginti ir perkrauti Bendrijos vandenyse ar uostuose po 2008 m. birželio 16 d. arba 23 d. su bet kokios valstybės vėliava plaukiojančių gaubiamaisiais tinklais žvejojantių laivų sužvejotus paprastuosius tunus nėra akivaizdžiai netinkamas, nes tuo draudimu taip pat galima siekti tikslo laikytis DLSK, kurių mažinimas sudarys galimybes ilgainiui atkurti paprastųjų tunų išteklius.
- 85 Todėl į ketvirtąjį ir penktąjį klausimus reikia atsakyti, kad išnagrinėjus pateiktus klausimus nenustatytas joks veiksnys, galintis turėti įtakos reglamento galiojimui, kiek tai susiję su proporcingumo principu.

Dėl šeštojo klausimo

- 86 Šeštuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Teisingumo Teismo iš esmės klausia, ar reglamentas negalioja dėl to, kad jame daromas skirtumas, pirma, tarp su Ispanijos vėliava plaukiojančių arba šioje valstybėje narėje registruotų gaubiamaisiais tinklais žvejojančių laivų (toliau – Ispanijos laivai) ir su Maltos, Graikijos, Prancūzijos, Italijos ir Kipro vėliavomis plaukiojančių arba šiose valstybėse narėse registruotų laivų (toliau – kiti laivai) ir, antra, tarp šių šešių valstybių narių ir kitų valstybių narių, ir kad taip įtvirtinamas diskriminavimas dėl nacionalinės priklausomybės pažeidžiant EB 12 straipsnį.
- 87 Reikia pažymėti, kad reglamentas taikomas tik paprastųjų tunų žvejybai gaubiamaisiais tinklais, o ne šių tunų žvejybai kitais žūklės metodais, kaip antai tradiciniais būdais.
- 88 Nediskriminavimo principo užtikrinimas reikalauja, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos situacijos – vienodai, jei toks vertinimas negali būti objektyviai pagrįstas (žr., be kita ko, 1995 m. spalio 17 d. Sprendimo *Fishermen's Organisations ir kt.*, C-44/94, Rink. p. I-3115, 46 punktą; 2006 m. kovo 30 d. Sprendimo *Ispanija prieš Tarybą*, C-87/03 ir C-100/03, Rink. p. I-2915, 48 punktą ir 2007 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Ispanija prieš Tarybą*, C-141/05, Rink. p. I-9485, 40 punktą).
- 89 Visų pirma reikia konstatuoti, kad reglamente nenurodytos valstybės narės buvo kitokioje situacijoje nei kitos valstybės narės. Iš tiesų 2008 m. nė vienas gaubiamaisiais tinklais žvejojantis laivas, plaukiojantis su reglamente nenurodytų valstybių narių vėliavomis, neturėjo leidimo pagal Reglamento Nr. 1559/2207 12 straipsnio 1 dalį žvejojti paprastuosius tunus Atlanto vandenyno rytinėje dalyje ir Viduržemio jūroje.

- 90 Kalbant apie reglamente nurodytas valstybes nares pažymėtina, kad Komisija suteikė leidimą Ispanijos laivams žvejoti paprastuosius tunus Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Viduržemio jūroje, laikyti laivuose, perkelti į varžas tukinti ar auginti, perkrauti, perduoti ar iškrauti į krantą iki 2008 m. birželio 23 d., nors tokia veikla kitiems laivams buvo uždrausta jau nuo 2008 m. birželio 16 d.
- 91 Kartu reglamentu Komisija Bendrijos ūkio subjektams suteikė leidimą leisti iškrauti, perkelti į varžas tukinti ar auginti ir perkrauti iki 2008 m. birželio 23 d. Ispanijos laivų šioje zonoje sužvejotus paprastuosius tunus, nors tokia pati veikla, susijusi su kitų laivų sužvejotais paprastaisiais tunais, buvo uždrausta jau nuo 2008 m. birželio 16 d.
- 92 Taigi reglamente buvo taikomas skirtingas požiūris į šias dvi laivų kategorijas pagal jų vėliavą arba registracijos valstybę ir į Bendrijos ūkio subjektus pagal tai, ar jie buvo sudarę sutartis su Ispanijos laivais. Reikia išnagrinėti, ar buvo objektyvių priežasčių tokiam požiūrio skirtumui pagrįsti.
- 93 Reikia priminti, kad skirtingas situacijas apibūdinantys elementai ir tų situacijų panašumas turi būti, be kita ko, apibrėžti ir įvertinti atsižvelgiant į Sąjungos akto, kuriuo aptariamas skirtumas nustatytas, paskirtį ir tikslą (pagal analogiją žr. 2008 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Arcelor Atlantique ir Lorraine ir kt.*, C-127/07, Rink. p. I-9895, 26 punktą ir 2010 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Kleist*, C-356/09, Rink. p. I-11939, 34 punktą).

- 94 Reglamentas buvo priimtas remiantis Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 1 dalimi. Kaip nurodyta šio sprendimo 62 punkte, remiantis ta nuostata, Komisija gali, be kita ko, savo iniciatyva imtis nepaprastųjų priemonių esant trimis sąlygoms. Visų pirma turi grėsti didelis pavojus gyvųjų vandens išteklių išsaugojimui arba jūros ekosistemai. Antra, ta grėsmė turi kilti dėl žvejybos veiklos. Galiausiai turi būti neatidėliotinai imtasi priemonių, kad ta grėsmė išnyktų. Dėl šio punkto Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalyje pažymėta, kad šios nepaprastosios priemonės pradedamos taikyti iškart.
- 95 Taigi atrodytų, kad, veikdama Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 1 dalies pagrindu, Komisija, laikydama si to reglamento 2 straipsnio 1 dalies, taiko „atsargos principą [priimdama priemones, skirtas] saugoti ir apsaugoti gyvuosius vandens išteklius“, o tai, remiantis minėta nuostata, yra tinkama priemonė Bendrosios žuvininkystės politikos tikslams pasiekti.
- 96 Taip pat įgyvendinant remiantis Pagrindinio reglamento 7 straipsniu priimtas priemonės skirtingas požiūris gali būti pagrįstas, jei tai suteikia galimybių geriau pasiekti gyvųjų vandens išteklių išsaugojimo ar jūros ekosistemos apsaugos tikslus.
- 97 Kalbant apie reglamentą, pažymėtina, jog Komisija nusprendė, kad egzistuoja didelis pavojus paprastųjų tunų išteklių išsaugojimui tame reglamente nurodytoje jūros zonoje ir kad šis pavojus kyla dėl gaubiamaisiais tinklais žvejojančių laivų žvejybos veiklos. Minėto reglamento septintoje konstatuojamojoje dalyje nurodyta, pirma, jog gaubiamaisiais tinklais žvejojančių laivų pajėgumai yra pertekliniai, ir, antra, kad

kiekvieno gaubiamaisiais tinklais žvejojančio laivo žvejybos pajėgumas yra toks didelis, kad DLSK gali būti pasiektas labai greitai ir net viršytas.

- 98 Pagrįsdama skirtingą draudimo priemonės įsigaliojimo Ispanijos laivams datą Komisija pabrėžė, kad atsižvelgiant į nedidelį tų laivų skaičių jiems negresia pavojus viršyti iki 2008 m. birželio 23 d. jiems suteiktą sugavimo kvotą, o kitiems laivams tokia rizika kilo nuo 2008 m. birželio 16 d. atsižvelgiant į didelį jų skaičių.
- 99 Kaip Komisija visiškai teisingai pabrėžė, ji nesustabdė paprastųjų tunų žvejybos veiklos pagal Pagrindinio reglamento 26 straipsnio 4 dalį, nes tokia priemonė reikštų, kad valstybei narei suteikta kvota yra išnaudota, o šiuo atveju taip nebuvo. Buvo siekta paprasčiausia sustabdyti tam tikros rūšies žvejybą, t. y. žvejybą gaubiamaisiais tinklais, nors valstybėms narėms skirta kvota dar nebuvo pasiekta.
- 100 Atsižvelgiant į Teisingumo Teismui pateiktus paaiškinimus neatrodo, kad yra objektyvių skirtumų tarp gaubiamaisiais tinklais žvejojančių laivų dėl jų vėliavos arba valstybės narės, kurioje jie įregistruoti, kiek tai susiję su jų pajėgumais gaudyti paprastuosius tunus, ir jų poveikiu sumažėjusiems šių žuvų ištekliams. Nebuvo įrodyta ir net neteigta, kad šiuo aspektu Ispanijos laivai skiriasi nuo kitų šiame reglamente nurodytų laivų.
- 101 Todėl nors Komisija nurodo, kad nepriėmė draudimo priemonių dėl grėsmės išnaudoti valstybėms narėms suteiktas kvotas, reikia konstatuoti, kad draudimo priemonių įsigaliojimo Ispanijos laivams nukėlimas iki 2008 m. birželio 23 d. pagrįstas tik kvotų

išnaudojimo grėsme, nors kalbama tik apie minėtiems laivams skirtas kvotas. Taigi skirtingas požiūris dėl šios datos nukėlimo atrodo pagrįstas tik laivų skaičiaus ir jiems suteiktos paprastųjų tunų sugavimo kvotos santykiu.

- 102 Remiantis šiais argumentais darytina išvada, jog nors Komisija savo veiksmais siekė užkirsti kelią, kad paprastųjų tunų išteklių neišsektų Atlanto vandenyno rytinėje dalyje bei Viduržemio jūroje, ir nors gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams ji taikė skirtingą požiūrį nei kitiems laivams ar žvejybos įrenginiams remdamasi, kaip nurodyta šio sprendimo 97 punkte, jų pajėgumais išgaudyti paprastųjų tunų išteklius, ji nukėlė draudimo priemonių Ispanijos laivams įsigaliojimo datą iki 2008 m. birželio 23 d., remdamasi vien teoriniais jų pajėgumais pasiekti jiems nustatytą kvotą, o ne realiais pajėgumais žvejoti paprastuosius tunus.
- 103 Iš tikrųjų, kaip pažymėjo generalinė advokatė išvados 125 punkte, remiantis Komisijos pateiktomis rašytinėmis pastabomis matyti, kad kvota kiekvienai valstybei narei paskirstoma atsižvelgiant į su tos valstybės vėliava plaukiojančių arba joje įregistruotų laivų skaičių. 2008 m. 131 gaubiamaisiais tinklais žvejojantis laivas, kuriems buvo suteiktas leidimas žvejoti paprastuosius tunus Atlanto vandenyno rytinėje dalyje ir Viduržemio jūroje, priklausė šioms valstybėms: 1 – Kiprui, 4 – Maltai, 6 – Ispanijai, 16 – Graikijai, 36 – Prancūzijai ir 68 – Italijai. Individuali kvota ilgesniems nei 24 metrų gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams buvo 110–120 tonų Prancūzijos laivams, 52 tonos Italijos laivams ir 251–352 tonos Ispanijos laivams.
- 104 Per teismo posėdį Komisija taip pat paaiškino, kad Ispanijos laivai daugiausia žvejoja Balearų zonoje ir žūklės sezoną pradeda savaitę vėliau nei kiti laivai. Tačiau šiuos teiginius Komisija pagrindė tik prie rašytinių pastabų pridėtame 6 priede pateiktu dokumentu. Remiantis tuo dokumentu matyti, pirma, kad Ispanijos laivai paprastuosius tunus Balearų zonoje žvejojo ne anksčiau kaip nuo 2008 m. gegužės 27 d., ir, antra,

kad Prancūzijos laivai žvejojo toje pačioje zonoje tuo pačiu laiku, todėl Ispanijos laivų padėtis nebuvo išskirtinė.

- 105 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1559/2007 5 straipsnio 2 dalimi draudžiama Atlanto vandenyno rytinėje dalyje ir Viduržemio jūroje žvejoti paprastuosius tunus gaubiamaisiais tinklais nuo liepos 1 d. iki gruodžio 31 d. ir kad dėl vėlesnės žvejybos sezono pradžios nenumatyta jokia išimtis Ispanijos laivams.
- 106 Remiantis visais išdėstytais argumentais darytina išvada, kad neįrodyta, jog Ispanijos ir kiti reglamente nurodyti laivai buvo objektyviai skirtingoje padėtyje, dėl kurios būtų galima pateisinti draudimo priemonių įsigaliojimo pirmųjų atžvilgiu nukėlimą iki 2008 m. birželio 23 d., kad būtų geriau apsaugoti paprastųjų tunų išteklių Atlanto vandenyno rytinėje dalyje ir Viduržemio jūroje.
- 107 Darytina išvada, kad nors Komisija, remdamasi Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 1 dalimi, ėmėsi veiksmų siekdama sustabdyti kilusį pavojų paprastųjų tunų atsargoms Atlanto vandenyno rytinėje dalyje ir Viduržemio jūroje dėl gaubiamaisiais tinklais žvejojančių laivų veiklos, ji iki 2008 m. birželio 23 d. nukėlė draudimo priemonių įsigaliojimą tik Ispanijos laivams, tačiau šis papildomas laikotarpis nebuvo objektyviai pagrįstas atsižvelgiant į siekiamą tikslą.
- 108 Ėmusis tokių veiksmų, Komisija taikė skirtingą požiūrį Ispanijos laivams ir kitiems laivams, tačiau požiūrio skirtumas nebuvo objektyviai pagrįstas. Darytina išvada, kad dėl nediskriminavimo principo pažeidimo reglamentas tampa negaliojantis, nes Ispanijos laivams buvo leista paprastuosius tunus žvejoti po 2008 m. birželio 16 d. ir jį

laikyti laivuose, perkelti į varžas tukinti ar auginti, perkrauti, perduoti ir iškrauti po šios datos.

- 109 Reglamento 3 straipsnio 2 dalyje nurodyti Bendrijos ūkio subjektai paprastųjų tunų pirkimo sutartis buvo sudarę su Ispanijos laivais ir galėjo leisti 2008 m. birželio 16 d.–2008 m. birželio 23 d. tų laivų sužvejotus paprastuosius tunus iškrauti, perkelti į varžas tukinti ar auginti bei perkrauti.
- 110 Atvirkščiai, to paties reglamento 3 straipsnio 1 dalyje nurodyti ūkio subjektai, kaip antai *AJD Tuna*, tokias sutartis sudarę su kitais laivais, turėjo neleisti vykdyti šių operacijų, susijusių su tų laivų po 2008 m. birželio 16 d. sugautais paprastaisiais tunais. Šioms dviem Bendrijos ūkio subjektų kategorijoms buvo taikomas skirtingas požiūris, o tas skirtingas požiūris yra Ispanijos laivams taikyto nepagrįsto skirtingo požiūrio tiesioginė pasekmė.
- 111 Iš tikrųjų sutartis su Ispanijos laivais sudariusiems Bendrijos ūkio subjektams suteikta galimybė leisti tų laivų 2008 m. birželio 16 d.–2008 m. birželio 23 d. sužvejotus paprastuosius tunus iškrauti, perkelti į varžas tukinti ar auginti arba perkrauti yra nepagrįsta, nes tie ūkio subjektai yra objektyviai lygiavertėje padėtyje, palyginti su kitais ūkio subjektais.
- 112 Dėl tokio nediskriminavimo principo pažeidimo reglamentas tampa negaliojantis, nes Bendrijos ūkio subjektai, sudarę paprastųjų tunų pirkimo sutartis su Ispanijos laivais, galėjo tęsti veiklą, kiek tai susiję su po 2006 m. birželio 16 d. sugautais paprastaisiais tunais, nes tiems laivams po šios datos buvo suteiktas leidimas juos žvejoti.

- 113 Todėl į šeštąjį klausimą reikia atsakyti, kad reglamentas negalioja, nes jame nustatyti draudimai, priimti pagal Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 1 dalį, Ispanijos laivams ir Bendrijos ūkio subjektams, sudariusiems su jais sutartis, įsigalioja nuo 2008 m. birželio 23 d., o tie patys draudimai kitiems laivams ir su jais sutartis sudariusiems Bendrijos ūkio subjektams įsigalioja nuo 2008 m. birželio 16 d., nors toks skirtingas požiūris objektyviai nepagrįstas.
- 114 Atsižvelgiant į atsakymą, pateiktą į šeštąjį klausimą, į dešimtąjį klausimą atskirai atsakyti nereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 115 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

- 1. Išnagrinėjus pateiktus klausimus nenustatytas nė vienas veiksnys, kuris turėtų įtakos 2008 m. birželio 12 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 530/2008, kuriuo nustatomos nepaprastosios priemonės Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Viduržemio jūroje paprastuosius tunus gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams, ir 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento**

(EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką 7 straipsnio 2 dalies galiojimui, kiek tai susiję su rungtyniškumo ir veiksmingos teisminės apsaugos principais.

- 2. Išnagrinėjus pateiktus klausimus nenustatytas joks veiksnys, turintis įtakos Reglamento Nr. 530/2008 galiojimui, kiek tai susiję su SESV 296 straipsnio 2 dalyje nustatyta pareiga motyvuoti, su teisėtų lūkesčių apsaugos principu ir proporcingumo principu.**

- 3. Reglamentas Nr. 530/2008 negalioja, nes jame nustatyti draudimai, priimti pagal Reglamento Nr. 2371/2002 7 straipsnio 1 dalį, su Ispanijos vėliava plaukiojantiems ar toje valstybėje narėje įregistruotiems gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams ir Bendrijos ūkio subjektams, sudariusiems su jais sutartis, įsigalioja 2008 m. birželio 23 d., o tie patys draudimai su Maltos, Graikijos, Prancūzijos, Italijos ir Kipro vėliavomis plaukiojantiems ar tose valstybėse narėse įregistruotiems gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams ir su jais sutartis sudariusiems Bendrijos ūkio subjektams įsigalioja 2008 m. birželio 16 d., nors toks skirtingas požiūris objektyviai nepagrįstas.**

Parašai.